

Efézusi levél gondolatok I.

Az új identitás, evangélium, Isten fegyverzete

Suhai György

2020.11.07.

Szeretnék megosztani veletek néhány izgalmas gondolatot az Efézusi és Kolossé levélből az új identitásunkkal, az evangéliummal és Isten fegyverzetével kapcsolatban.

Kezdjük a teremtéstől. Miután Ádám és Éva fellázadt Isten ellen, azt olvassuk róluk, hogy „észrevették, hogy meztelenek” (1 Móz 3:7). Vagyis megjelent a bűntudat és a szégyen megbénító érzése. És azóta mindannyian, kivétel nélkül, ezekkel az érzésekkel küzdünk.

Az evangélium annak a jó híre, hogy **Isten felöltöztet** minket! Nem csak testileg – bőrruhával, ahogy Ádámmal és Évával tette (1 Móz 3:21), hanem **Krisztus igazságával** (2 Kor 5:21), „fehér gyolcsba” öltöztet bennünket és takarja el örökre a szégyenünket. Így válunk **új emberré** (Ef 4:24; Kol 3:10), minderről bővebben a Fiúság konferencián hallhattok.

De Isten nem csak Krisztus igazságát adja ránk, új emberekre, hanem egy katonai felszerelést is (Ef 6:10-17)! Tehát az új identitásunknak fontos része az is, hogy **Katonák** vagyunk, Krisztus **hadserege**! Ez pedig azt jelzi, hogy **háború** van.

Nem mindegy tehát, hogy hogyan tekintek magamra (Ki vagyok én?) és hogyan tekintek a keresztyén életre (Hol vagyok? Azaz: Miféle történetbe csöppentem bele?). Egy utazásba, gyógykezelésbe, baráti együttlétbe, lagziba stb. vagy pedig egy háborúba?

Nagyon **fontos az alkalomhoz illő öltözet**! Egy háborúba nem mehetünk strandpapucsban, pólóban és farmernadrágban, fegyverek, katonai felszerelés nélkül, mert azonnal leterítenek minket.

Ha pedig háborúban vagyok, akkor nem csak azt kell tudnom, hogy kinek az oldalán állok, melyik csapatban játszom (t.i. Krisztus győztes seregében), hanem azt is, hogy **ki az ellenség, hogyan támad, hogyan győzhetem le, hogyan védhetem meg magamat** vele szemben.

Vége **van egy helyes ellenségképem**! Nem csak magamat és Istent kezdem el a valóságnak megfelelően látni, hanem az ördögöt is. Megtudtam, hogy „nem test és vér” az ellenségem (Ef 6:11), azaz nem emberek, hanem az ördög és az ő serege! Egy **láthatatlan**, rejtőzködő, de nagyon is valóságos ellenséggel állok szemben, aki eddig a cimborám, szövetségesem volt úgy, hogy nem is tudtam róla (Ef 2:1-3)!

Eddig Isten, a házastársam, tőlem nagyon különböző (származású, hátterű, véleményű, társadalmi rangú stb.) emberek ellen harcoltam, őket tekintettem ellenségnek. Most azonban megbékéltem velük Krisztusban és csodálkozva tapasztalom, hogy elkezdtem szeretni őket! Ez viszont azt eredményezte, hogy szembe kerültem egykori szövetségesemmel! Tehát amíg az ördög barátja voltam, mindenki más az ellenségem volt. Most, hogy mindenki mással megbékéltem Krisztusban, az ördög esküdt ellenségemmé lett. Nincs semleges zóna!

Miért támad az ellenség? Ahhoz, hogy ezt a kérdést megválaszoljuk, tisztázzuk azt, hogy mit értett Pál „evangélium” alatt.

Mi az evangélium? Mi Isten titka?

A menny és föld egybeszerkesztésének, vagyis a mindenek kibékítésének, helyreállításnak, vagyis a kozmosz széthullott darabjai összerakásának az örömhíre. Ez „*Isten országának*” az evangéliuma, amit Jézus maga jelentett be földi szolgálata kezdetén (ld. Mk 1:14-15). És erről ír Pál is:

Ef 1:9-10 Megismertette velünk az **Ő akaratának titkát** az Ő jó kedve szerint, melyet eleve elrendelt magában, ¹⁰ Az idők teljességének rendjére nézve, hogy **ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak.**

Kol 1:20 És hogy **Ő általa békéltessen meg mindent Magával**, békességet szerezvén az Ő keresztjének vére által; Ő általa mindent, **ami csak van, akár a földön, akár a mennyekben.**

Apcsel 3:21 Kit az égnek kell magába fogadnia mindaddig, míg **újja nem teremtetnek** [gör. *helyreállítatnak*] **mindenek**, amikről szólt az Isten minden szent prófétájának szája által eleitől fogva.

Ezért imádkozunk a Mi Atyánkban:

Mt 6:10 Jöjjön el a te országod; **legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is.**

Ennek a végső nagy helyreállításnak a *bizonyítéka, jele, kezdeti beteljesülése* az, hogy Krisztusban, és az Ő testében, az Egyházban...

1. *Isten megbékített **bennünket önmagával***. Ez az én **személyes** üdvösségem.

Kol 1:21 **Titeket is**, akik hajdan elidegenültek és ellenségek voltak gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmek miatt, most mégis **megbékéltetett** [önmagával].

2. *megbékített a **házastársammal***. A **házasság** egységének helyreállítása is megtörtént: harmóniában élhetek a házastársammal.

Ef 5:31-32 Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. ³² Felette **nagy titok** ez: de én a Krisztusról és az egyházzól szólok.

3. *megbékített a **családommal**, a házam népével*, ld. gyerek - szülők, szolgák és urak harmóniája (Ef 6:1-9, Kol 3:18-4:1)
4. *megbékített bennünket **más nemzetiségű, faji hovatartozású népekkel/emberekkel*** – zsidókat a nem zsidókkal (magyarokat a románokkal, cigányokkal stb.).

Ef 3:4-6 Melynek olvasásából megérthetitek, hogy micsoda az én értelmem a **Krisztus titka felől**... ⁶ Hogy tudniillik a **pogányok örökös társak és ugyanazon test tagjai** és részesei az Ő ígéretének a Krisztus Jézusban az evangéliom által.

Ef 2:14-16 Mert Ő [Krisztus] a mi békességünk, aki **egygyé tette mind a két nemzetséget**, és lerontotta a közbevetett választófalat, ¹⁵ az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatok tételekben való törvényét eltörölvén; hogy ama kettőt **egy új emberré teremtsen** önmagában, békességet szerezvén. ¹⁶ És hogy **megbékéltesse az Istennel mind a kettőt egy testben** a keresztfa által, megölvén ezen az ellenségeskedést.

Krisztus gyülekezete tehát szintén egy „új ember”, azaz egy új emberiség (Ef 2:15), egy vegyes etnikumú katonákból álló hadsereg! Ez a mi közösségi identitásunk, amit magunkra veszünk az újjászületésünk pillanatában, azaz a Krisztus népéhez, hadseregéhez való csatlakozásunkkal.

Kol 3:10-11 És felöltöztétek az új embert, aki teremtője képmása szerinti ismeretre újul meg.¹¹ itt [az új emberben] már nincs többé görög és zsidó, körülmetélkedés és körülmetéletlenség, barbár, szkíta, szolga, szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus.

A levél etikai részei valójában arról szólnak, azt részletezik, hogy mit jelent megélni ezt az egységet és új identitást, hogyan kerülhetünk összhangba itt a földön egymással, Krisztussal és a mennyyel.

Kol 3:12-15 Öltözzétek föl azért [mint új emberek] mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, [az új embert] könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést; ¹³ Elszenvedvén egymást és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna, ahogy a Krisztus is megbocsátott nektek, úgy ti is. ¹⁴ Mindezek fölé pedig öltözzétek föl a szeretetet, amely a tökéletesség köteléke. ¹⁵ És a Krisztus békessége uralkodjék szívetekben, amelyre elhívattatok egy testben...

5. Az evangéliumnak része az állatokkal és a teremtett világgal való megbékélés is:

Kol 1:23 és nem távoztok el az evangélium reménységétől, a melyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt.

Gazda és jószágának harmóniája már most:

Péld 12:10 Az igaz az ő jószága érzését is ismeri, az istentelenek szíve pedig kegyetlen [a jószágokkal].

és a vadállatok megszelidülése majd az új ég és új földön:

Ézs 11:6-9 És lakozik a farkas a báránnyal, és a párduc a kecskegidával fekszik, a borjú és az oroszlánkölyök és a kövér jószág együtt lesznek, és egy kis gyermek őrzi azokat; ⁷ A tehén és medve legelnek, és együtt fekszenek fiaik; az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik; ⁸ És gyönyörködik a csecsemő a viperák lyukánál, és a csecstől elválasztott a baziliskus lyuka felett terjengeti kezét: ⁹ Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén, mert teljes léssen a föld az Úr ismeretével, mint a vizek a tengert beborítják.

Így, ezáltal a többszintű egység, harmónia, a közösségi és egyéni identitásunk megélése által hirdetjük az evangéliumot a világ számára és mutathatunk meg valamit abból a világból, végkifejletből, abból a SHALÓM-ból, ami a menny és föld összebékítésével fog eljönni.

Kol 3:14-15 Mindezek fölé pedig öltözzétek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent. És Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhívva az egy testben.

Az evangélium hirdetése szempontjából tehát egyáltalán nem mellékes dolog az, ha egy hívő embernek nincs békessége Istennel, a házastársával a családjával, és továbbra is faji előítéletei

vannak vagy ellenszenvet érez más háttérű emberek, testvérek iránt (pl. a cigányok iránt). Mert ez arról tanúskodik, hogy nem igazán sikerült még hittellel megragadnia az evangéliumot és ezért nem is tudja megélni azt. Ez pedig azt eredményezheti, hogy a szóban történő evangéliumhirdetése is hiteltelenné válik. A jó hír az, hogy Isten kitartóan dolgozik azon, hogy az evangélium valósága megjelenjen az életünkben.

6. Az Isten országa evangéliumának egy másik fontos eleme, hogy Isten, Krisztusban **legyőzte az ellenségünket!**

Kol 2:15 Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszegyenítve őket, diadalmaskodva rajtuk a kereszten.

És aztán a győztes Király kiosztotta a **“zsákmányt”** az ő népe között:

Ef 4:7-12 Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a **Krisztustól osztott ajándék** mértéke szerint. ⁸ Ezokáért mondja az írás: Fölmenvén a magasságba **fogylyokat vitt fogva, és ajándékokat adott az embereknek** [itt a lelki ajándékokra gondol].

Ef 1:3 Áldott legyen az Isten, és a mi Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki **megáldott minket minden lelki áldással** a mennyekben a Krisztusban

Tehát Krisztus győzelmének és a Szentlélek kitöltetésének köszönhetően nem csak *ruhaosztás* történt, hanem *fegyver- és ajándékosztás* is. A fehér ruhával Isten véd bennünket az ördög vádjaitól, a fegyverekkel mi védjük magunkat az ördög támadásaitól, az ajándékokkal (amelyekből bőven jutott nekünk) pedig egymást szolgáljuk és építjük.

Háború és béke

A háború és béke időszakában élünk tehát! Már békességünk van Istennel, már élvezzük az ő ajándékait, de még dúl a háború az ördöggel.

Azáltal ugyanis, hogy a különböző szinteken, az imént említett emberi kapcsolatainkban megéljük az isteni egységet, harmóniát, azt hirdetjük a világ és az ördög számára, hogy jön az Isten országa, azaz a végső nagy, kozmikus harmónia, megbékélés korszaka, amiben az ördögnek és csatlósainak semmi része nem lesz, Isten ugyanis végleg le fog számolni minden lázadással és minden lázadóval.

Ezt az ördög is nagyon jól tudja és piszkosul fel is bőszíti őt ez a gondolat és ez a harmónia, amit rajtunk lát. Iszonyú tombolásra, támadásra, zaklatásra számíthatnak tehát azok, akik ezt az örömhírt megélik, hirdetik és az ördög orra alá dörgölik. Erre a támadásra készít fel Isten, ettől véd meg bennünket az Isten által adott katonai felszerelés és fegyverarzenál (Ef 6:10-17).

Krisztus győzelmével egy nagyon érdekes váltás történt. Az ÓSZ-ben még Isten *maga* sietett népe védelmére, *Ő* harcolt a gonosszal szemben, állig felfegyverkezve *a maga fegyvereivel* (Ézs 59:17, 11:5), most azonban, Krisztussal együtt, egyszer s mindenkorra **nekünk adta az Ő fegyverzetét** és azt mondja, hogy most **nekünk kell megvédeni magunkat** az ellenséggel szemben!

Tehát hasonló helyzetben vagyunk, mint Nehémiás idejében. Egyszerre építünk és védekezünk.

Neh 4:18 Akik pedig építettek, fegyverük a derekukra volt felkötve és így építettek.

A Jób effektus

Jób, bizonyos értelemben Krisztus egyházának előképe. A könyv bevezetőjében ezt olvassuk:

Jób 1:6-8 Történt egyszer, hogy eljöttek az Isten fiai [angyalok], hogy megjelenjenek az Úr előtt; és eljött a Sátán is közöttük. ⁷ És ezt mondta az Úr a Sátánnak: Honnét jössz? És így felelt a Sátán az Úrnak: Körülkerültem és át- meg átjártam a földet. ⁸ És ezt mondta az Úr a Sátánnak: **Észrevetted-e az én szolgálmat Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz, istenfélő, és bűngyűlölő.**

Meglepően hasonló képet tár elénk Pál az Efézusi levélben:

Ef 3:10 hogy most, **az egyház által**, megismertettessék a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az Isten sokféle bölcsesége [t.i. az, hogy hogyan bomlik ki az Isten titka].

Jóbbhoz hasonlóan mi is egy hihetetlenül izgalmas kozmikus dráma szereplői vagyunk. Az angyalok, az ördög és csatlósai a nézőközönség, és a dráma láthatatlan szereplői is egyben.

Isten most nem azt mondja sátánnak és démonainak, hogy "Észrevetted-e az én szolgálmat Jóbot?", hanem azt, hogy "Észrevetted-e az én szolgálmat, **az egyházat?** Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz, istenfélő és bűngyűlölő", ld. Ef 1:4.

Csodálkozunk, hogy ugyanazt próbálja tenni velünk is a sátán, amit Jóbbal tett? Nekünk is megpróbálja megkeseríteni az életünket!

Isten pedig csak ennyit mond nekünk: "Ne hagyjátok magatokat!"

1 Pt 5:8-9 Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, **az ördög, mint ordító oroslán jár szertesét, keresvén, kit nyeljen el:** ⁹ Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban levő atyafiságotokon **ugyanazok a szenvedések telnek be.**

Tehát valamiért Isten még most [Krisztus győzelme után] is megengedi sátánnak, hogy támadjon minket és megpróbáljon ártani nekünk, de ezzel együtt (Jóbbal és a többi ÓSZ-I szenttel ellentétben?) biztosítja is számunkra mindazokat a fegyvereket, amelyekkel ellen tudunk állni az ördög támadásának. A legfontosabb ilyen fegyverünk, a *hit pajzsa*, mellyel „*az ördög minden tüzes nyilát*” ki tudjuk oltani! (Ef 6:16, vö. 1 Pt 5:9)!

“Hadd ártsak nekik!” – mondja ma is az ördög. “Hadd mutassam meg, hogy csak azért szeretnek téged, mert mindennel elhalmoztad őket („minden lelki áldással”, Ef 1:3)!”

“Próbáld meg!” – mondja Isten az ördögnek. “De neked véged. A napjaid már meg vannak számlálva.”

Nekünk pedig azt mondja:

Lk 10:19 Íme adok nektek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapossatok, és az ellenség minden erején; és **semmi sem árthat nektek.**

Emlékszünk? Ugyanezt mondta Jézus az ő egyházáról is:

Mt 16:18 a pokol kapui sem fognak tudni ellenállni neki.

És azt ígérte:

Rm 16:20 A békesség Istene összetöri a sátánt a ti lábaitok alatt hamar.

És mi is van a mi lábunkon? "A békesség evangéliumának" saruja (Ef 6:15)! Ez pedig két dolgot jelent:

- Amikor a békesség, megbékélés evangéliumát éljük és hirdetjük, akkor ezt kiabáljuk bele az ördög arcába: "Jön! Jön! Jön a végső nagy megbékélés (és leszámolás)!" Ezzel a rettenetes örömmel taposunk rá újra és újra az ő fejére, emlékeztetve őt Krisztus győzelmére! Ő pedig a sarkunkat mardossa: megpróbálja tönkretenni, megrabolni a békességünket.
- De az evangélium sarujával nem csak az ördöggel "érintkezünk", hanem a földdel, a világgal is. Ez azt jelenti, hogy az evangélium mindig a mi hétköznapi, földi élethelyzeteinkbe ágyazva kell, hogy megjelenjen és nem elméleti, elvont (teológiai) ismeretként csupán. Ha az evangélium elszakad az életünktől, vagyis nem hirdetjük az evangéliumot az életünkkel és az életünkhöz kapcsolódva is, akkor nem fogjuk a sátán fejét taposni és teljesen ártalmatlanok leszünk a számára. Ne is csodálkozzunk rajta, ha ő se nagyon fogja mardosni a sarkunkat (vö. 1 Mózes 3:15).

Ha Krisztus katonájaként túlságosan nyugodt, zavartalan, kényelmes az életed (ld. nyugati jólét evangélium és wellness keresztyénség) és alapvetően mentes vagy az ördög zaklatásától (vagyis nem is igazán találtad szembe még magadat az ellenséggel), akkor fogj gyanút! Könnyen lehet, hogy a nyugati kultúra sodrásával sodródsz és *nem a valódi evangéliumot* hirdeted (azaz "nem az evangélium igazsága szerint jársz" vö. Gal 2:14).

Az evangélium titka

(Ef 6:19)

